

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/118/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4618201716
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:4618201716.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Michaely Královej a členov senátu: JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: E. E. V., W. H. XX.XX.XXXX, E. V. V., W. H. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom: Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, deti rodičov: matka - Y. R. F., W. H. XX.XX.XXXX, F.: Y. XX, W., M..Č.. U. F. E. I. - E. V., W. H. XX.XX.XXXX, M. F.: H. XX, Z., o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 28. marca 2019 č. k. 28P/160/2018-111, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 28. marca 2019 č. k. 28P/160/2018-111, **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava II rozsudkom zo dňa 28.03.2019 č. k. 28P/160/2018-111 zamietol návrh otca na zníženie výživného a súčasne rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že návrhom podaným na Okresný súd Topoľčany dňa 27.06.2018 sa otec domáhal zníženia vyživovacej povinnosti k maloletým deťom na minimálnu, prípadne akceptovateľnú výšku výživného s odôvodnením, že je invalidný dôchodca, poberá invalidný dôchodok vo výške 430,- € a je pre neho nepredstaviteľné, aby prispieval na maloleté deti spolu 300,- € mesačne. Matka maloletých nesúhlasila so znížením výživného, pričom uviedla, že v súčasnej dobe býva s maloletými deťmi v Bratislave, náklady spojené s ich výchovou a zabezpečením aspoň základných potrieb sa zvýšili a otec maloletých si neplní riadne ani vyživovaciu povinnosť, ktorá mu bola stanovená pri rozvoде.

3. Súd prvej inštancie rozhodoval o predmetnom návrhu na základe prenesenej miestnej príslušnosti v zmysle uznesenia Okresného súdu Topoľčany zo dňa 26.09.2018 č.k. 9P/129/2018-17.

4. Súd prvej inštancie svoj rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1,2, § 78 ods.1, 2, 3 Zákona o rodine a vecne tým, že v rámci skutočného stavu zistil, že o vyživovacej povinnosti otca bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 9P/74/2018-71 zo dňa 29.05.2018, ktorým bolo manželstvo rodičov rozvedené, maloleté deti boli na čas po rozvoде zverené do osobnej starostlivosti matky, otec bol povinný prispievať na výživu maloletej E. E. sumou 200,- € mesačne, a na výživu maloletej V. sumou 100,- € mesačne. Styk otca s maloletými deťmi upravený nebol. Po vyhlásení rozhodnutia sa účastníci, teda aj otec, vzdali práva podať odvolanie. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 06.06.2018. Maloletá V. v tom čase navštevovala predškolské

zariadenie, maloletá E. E. základnú školu. Otec bol starobný dôchodca, poberal starobný dôchodok vo výške 426,50 € mesačne, bol živnostník. Podľa daňového priznania za rok 2017 bol v strate. Matka bola zamestnaná, jej priemerný čistý mesačný príjem dosahoval výšku 918,- €. V súčasnosti navštevuje maloletá E. E. 7. ročník základnej školy, maloletá V. navštevuje materskú školu. Matka je vydatá, je zamestnaná, jej priemerný čistý mesačný príjem dosahuje 1.060,- €. Otec je starobný dôchodca, poberá starobný dôchodok vo výške 437,60 € mesačne.

5. Otec maloletých ďalej uviedol, že návrh na zníženie výživného podal krátko po rozvode, nakoľko si myslel, že výživné bolo určené v korunách. Nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, rodinný dom daroval dcére z prvého manželstva, bývalej manželke dal pri rozvode 22.000,- € a motorové vozidlo značky Mercedes, svojmu bývalému obchodnému partnerovi predal staré stroje za sumu 5.000,- € a pozastavil svoju živnosť na 3 roky, nakoľko jeho zdravotný stav mu nedovoľuje ďalej podnikáť. Predtým než bol starobný dôchodca, bol invalidný dôchodca. Užíva motorové vozidlo zn. Dacia, rok výroby 2016, na ktoré dostal príspevok ZŤP vo výške 6.900,- €. Dostáva mesačný príspevok na dopravu vo výške 33,-€. Byva v rodinnom dome, ktorý daroval dcére. Za elektrinu platí 74,- € mesačne, za plyn 74,- € mesačne, za vodu 12,- € mesačne a za odvoz odpadu 20,-€ ročne. Výživné platí, i keď mu nevychádza, aby ho platil v plnej výške. Naposledy si musel požičať od dcéry 1.200,- €. Môže platiť výživné maximálne 100,-€ mesačne. Matka so znížením výživného nesúhlasila. Uviedla, že pozastavenie živnosti bolo účelové, zdravotné problémy ako dôvod pozastavenia živnosti neobstoja, nakoľko otec ich má dlhodobo a to už odkedy sa zoznámili, t.j. v r. 2004. V čase, keď ešte spolu žili, bol príjem z výroby cca 60.000,- € ročne. Staršia dcéra navštevuje 7. ročník základnej školy, mladšia navštevuje materskú školu. Náklady sa zvýšili aj v dôsledku toho, že sa presťahovali do Bratislavy a bývajú v prenajatom 3-izbovom byte, za ktorý uhrádzajú nájomné vo výške 700,- € mesačne. Je zamestnanec ministerstva vnútra, jej mesačný priemerný zárobok je 1.060,- € netto. Je vydatá, manžel pracuje na polovičný úväzok v Univerzitnej nemocnici v Bratislave, jeho príjem je cca 260,- € mesačne. Dcéry sa s otcom nestretávajú, staršia to odmieta. Kolízny opatrovník žiadal návrh zamietnuť, nakoľko zníženie výživného nie je v záujme maloletých detí.

6. Súd prvej inštancie z takto zisteného skutočného stavu vykonal porovnanie pomerov dôležitých pre určenie výživného tak v pôvodnom, ako i tomto konaní a zistil, že nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie vyživovacej povinnosti, a preto návrh otca na zníženie výživného zamietol. Poukázal na skutočnosť, že návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti bol podaný po uplynutí troch týždňov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o výživnom v pôvodnom konaní, kedy sa otec vzdal možnosti odvolania a teda uznal, že je v jeho možnostiach prispievať na výživu sumou, aká bola určená v konaní o rozvode. Vyjadrenie otca, že sa domnieval, že výživné bolo určené v slovenských korunách, považoval súd prvej inštancie za nedôveryhodné, nakoľko euro je zavedené už 10 rokov a otec ako podnikateľ predsa realizoval platby. Súd prvej inštancie konštatoval, že zníženie výživného na 100,- € na obidve dcéry (50,- € na každú), pričom len strava v škole predstavuje cca 30,- € mesačne, by prenieslo takmer celú ťarchu vyživovacej povinnosti na matku, príp. by viedlo k drastickému zníženiu životnej úrovne maloletých detí. Poukázal na to, že od poslednej úpravy na strane otca nedošlo k takým zmenám pomerov, ktoré by odôvodňovali zníženie výživného. Otec je stále rozvedený, naďalej poberá starobný dôchodok, v čase pôvodného konania bol podľa daňového priznania v strate, aktuálne má od 22.01.2019 na obdobie troch rokov pozastavenú živnosť. Prevod vlastníctva rodinného domu na dcéru z predchádzajúceho vzťahu súd prvej inštancie vyhodnotil ako účelový krok a vzdanie sa majetku a teda aj príjmu, ktorý mohol otec dosiahnuť za prenájom budov v jeho vlastníctve, ktoré sa využívajú ako sklad. Súd prvej inštancie pripustil, že nemožno otca nútiť pracovať aj potom, ako dosiahol dôchodkový vek, na druhej strane však mal za to, že otec si musel byť vedomý, že jeho vyživovacia povinnosť k maloletej V.W. bude trvať aj v dôchodkovom veku. Pochybnosti vyslovil súd prvej inštancie o skutočnom dôvode rozhodnutia otca pozastaviť si živnosť a nie ju rovno zrušiť, keďže otec uvádza, že jeho zdravotný stav a vek mu bráni venovať sa podnikateľskej činnosti. Z vyššie uvedených dôvodov po vyhodnotení rozhodujúcich skutočností súd prvej inštancie návrh na zníženie výživného zamietol. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, a nepriznal účastníkom náhradu trov konania.

7. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal otec maloletých v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil len tým, že je dôchodca, poberá starobný dôchodok vo výške 470,- € mesačne, nemá z čoho teda platiť výživné, a preto ho žiada znížiť. Výživné nemôže platiť z prenájmu skladových priestorov, nakoľko ich nemôže dať do prenájmu, keďže ich nevlastní. Poukázal na to, že je ťažko chorý, zadlžený,

v konaní zdokladoval všetky svoje výdavky a náklady na liečbu. Vzhľadom na svoj príjem žiada výživné znížiť na sumu 150,- € mesačne.

8. Matka sa k odvolaniu otca nevyjadřila.

9. Kolízny opatrovník zotrval na svojom vyjadrení v konaní pred súdom prvej inštancie, že so znížením výživného nesúhlasí, nakoľko to nie je v záujme maloletých detí.

10. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§65 a §66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem,) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 27.05.2020 (§ 378 C. s. p., § 219 ods. 3 C.s.p.). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku bola matka, otec, a súčasne kolízny opatrovník, upovedomení zákonným spôsobom.

11. Výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzny, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a podobne.

12. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu je zistenie ich skutočných príjmov, ale aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a závisí aj od zisťovania ich celkových majetkových pomerov v širšom slova zmysle. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa, rozsah ktorý je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa. Vychádza zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvomi kritériami (medzi odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnosťami rodičov) platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. To znamená, že čím je vyššia životná úroveň rodičov, tým je odôvodnené aj rozsiahlejšie uspokojovanie potrieb dieťaťa; teda jeho odôvodnenými potrebami sú aj také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale sú pre vývoj dieťaťa prospešné, napr. rekreačné, kultúrne, také, ktoré vo vyššej miere zmierňujú zdravotný hendicap a pod. Rozsah odôvodnených potrieb dieťaťa je tiež súčasne závislý od reálnych schopností a možností jeho rodičov - povinných poskytovať mu výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a pod. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, ktoré sú na ich výživu i celkovú starostlivosť úplne odkázané, je jednou zo základných povinností každého rodiča, pričom každý z rodičov je povinný venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy detí, a to všetkých svojich detí bez rozdielu a bez ohľadu na to, či s deťmi žije alebo nežije v spoločnej domácnosti, pretože dieťa má právo na vytvorenie čo najpriaznivejších podmienok pre svoj zdravý rast a vývoj.

13. Aj pri rozhodovaní o zmene rozsahu výživného prípade pri rozhodovaní o znížení výživného prihliada súd k tomu, aby rozsah odôvodnenosti potrieb dieťaťa zodpovedal reálnym schopnostiam a možnostiam výživou povinných rodičov, pričom povinnosťou súdu pri rozhodovaní o tejto zmene rozsahu výživného je vykonať porovnanie pomerov - skutočností dôležitých pre určenie výživného tak na strane dieťaťa, ako aj u jeho rodičov, a to v čase predchádzajúceho rozhodnutia s pomermi existujúcimi v čase nového rozhodovania, na základe úplných výsledkov dokazovania. To znamená, že musí byť preukázané, či a v čom ide o zmenu pomerov, zmenu podstatnú, nielen prechodnú. Pre zmenu rozhodnutia o výživnom nepostačuje len úvaha o tom, že doterajšie výživné je už nepostačujúce, či všeobecné konštatovanie o zmene pomerov v dôsledku uplynutia určitého času.

14. V prejednávannej veci týkajúcej sa návrhu otca na zníženie výživného súd prvej inštancie, vykonal všetko potrebné dokazovanie, a v rámci neho i porovnanie pomerov na strane maloletých detí, ako aj na strane jeho rodičov v čase od poslednej úpravy (t.j. od roku 2018), s pomermi existujúcimi v čase rozhodovania v predmetnej veci (v roku 2018), tieto správne vyhodnotil, pričom s výsledkami

dokazovania a prijatými závermi sa stotožňuje aj odvolací súd. Odvolací súd uvádza, že naposledy bolo o výške vyživovacej povinnosti rozhodované rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 29.05.2018 č.k. 9P/74/2018 - 71, právoplatným a vykonateľným dňa 06.06.2018, na základe ktorého bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené, pričom súd prvej inštancie ohľadom úpravy práv a povinností rozhodol tak, že maloleté deti (E. E. E. V. V.) zveril na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky, a súčasne určil, že obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Otcovi súd prvej inštancie uložil povinnosť platiť výživné na maloletú E. E. vo výške 200,- € mesačne, a na maloletú V. vo výške 100,- € mesačne, vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Styk otca s maloletými deťmi súd prvej inštancie ponechal bez súdnej úpravy. Otec sa na pojednávaní konanom dňa 29.05.2018 vzdal možnosti podať opravný prostriedok. Z obsahu spisu vyplýva, že otec svoj návrh na zníženie výživného podal dňa 27.06.2018 t.j. 21 dní potom, ako rozhodnutie súdu prvej inštancie o určení výšky vyživovacej povinnosti k maloletým deťom nadobudlo právoplatnosť. Svoj návrh na zníženie výživného však otec odôvodnil skutočnosťami, na ktoré už prihliadal súd prvej inštancie pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti k maloletým deťom. Inak povedané, otec v rámci svojho návrhu neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli významné pre zníženie vyživovacej povinnosti.

15. Na základe uvedeného potom možno uzavrieť, že v tomto prípade súd prvej inštancie správne porovnal pomery od posledného rozhodnutia o výživnom, s pomermi v súčasnosti a nezistil žiadne skutočnosti, pre ktoré by bolo potrebné znížiť výživné na maloleté deti. Odvolací súd má za to, že zníženie výživného musí byť výnimočné t.j. môže sa udiť iba za situácie, že dôjde k takej zmene pomerov na strane povinného rodiča, ktoré negatívne ovplyvňujú jeho ekonomickú, majetkovú, respektíve inú situáciu, čo má negatívny vplyv na platenie výživného. Ide napríklad konkrétne o také zhoršenie zdravotného stavu, resp. vážne zdravotné problémy, ktoré spôsobia pokles príjmu povinného rodiča (napr. znížená miera funkčnej schopnosti pracovať) alebo nastane nemožnosť povinného rodiča zabezpečiť si prácu, a teda zdroj príjmu, z dôvodu zlej rodinnej situácie (napríklad trvalá starostlivosť o člena rodiny), alebo iné významné skutočnosti nie prechodného charakteru, pri ktorých dôjde k takému zhoršeniu pomerov na strane povinného rodiča, že je možné ustáliť, že predmetné výživné povinný rodič nebude schopný platiť. V tomto prípade však odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie nezistil žiadne skutočnosti, pre ktoré by mohol vyživovaciú povinnosť otca na maloleté deti znížiť, pričom je taktiež potrebné zdôrazniť, že otec si musel byť vedomý toho, že keď má deti v neskoršom veku, bude mať k deťom vyživovaciú povinnosť aj v dôchodkovom veku. Už súd prvej inštancie pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti prihliadol k tomu, že otec je starobný dôchodca, prihliadol aj na výšku dôchodku. Súd prvej inštancie pri určovaní pôvodnej výšky vyživovacej povinnosti pri výsluchu otca na pojednávaní konanom dňa 17.05.2018 (č.l. 42 pripojeného spisu) zistil, že otec má príjmy aj z podnikania, aj keď nepravidelné, majú spolu so švagrom sklad a on má výrobu na svojom pozemku. Priemerne môže mať tak cca 1000,- € netto. V rámci konania o zníženie výživného súd prvej inštancie zistil, že otec predmetnú nehnuteľnosť previedol na svoju dcéru, a preto tento prevod nehnuteľnosti, ako aj pozastavenie živnosti otca vyhodnotil súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine tak, že otec sa uvedeným konaním vzdal výhodnejšieho zárobku, respektíve majetkového prospechu, a preto jeho terajšiu nemajetnosť nemožno vyhodnotiť v jeho prospech a vyživovaciú povinnosť mu na základe uvedeného znížiť. Súd prvej inštancie ustálil, že k žiadnym ďalším zmenám, ktoré by mohli ovplyvniť zníženie výživného na maloleté deti na strane povinného rodiča nedošlo. Na základe uvedeného je možné uzavrieť, že súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými dôvodmi uvedenými aj v rámci podaného odvolania, inak povedané otec v rámci svojho odvolania neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti je možné konštatovať, že súd prvej inštancie správne zamietol návrh otca na zníženie výživného. Zníženie výživného v takomto prípade by prichádzalo do úvahy iba za výnimočných okolností, ktoré však v tomto prípade neboli v konaní pred súdom prvej inštancie, ani pred odvolacím súdom preukázané. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne a právne správny s poukazom na § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

16. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález

Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008).

17. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378, § 219 ods. 3 C.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedoplňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

18. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

19. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ODS. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).